

РЕШЕНИЕ

№ 2402

гр. София, 29.06.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 115-ТИ СЪСТАВ, в публично заседание на шести декември през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: **ИВАН Г. КИРИМОВ**

при участието на секретаря **СИЛВИЯ М. МИЛАНОВА**
като разглежда докладваното от **ИВАН Г. КИРИМОВ** Административно наказателно дело № 20211110208549 по описа за 2021 година

Производството е по реда на чл. 59 и следв. от ЗАНН.

Образувано е по жалба на ВЛ. СТ. М. срещу Наказателно постановление № СОА20-РД-11-2597 от 24.08.2020 г. на зам. кмет на СО за извършено нарушение по чл. 98, ал. 2, т. 4 от ЗДвП. На жалбоподателя е наложена глоба в размер на 200 лева.

С депозираната жалба се претендира за незаконосъобразност на атакувания акт, доколкото посоченото паркомясто не било означено със съответна маркировка. Сочи, че в случай, че мястото било обозначено с маркировка е щял да постави талон за инвалидност на неговата майка, която е била с него в колата. Желаете да бъде намалена така наложената глоба.

В хода на съдебното производство жалбоподателят поддържа подадената жалба по изложените в нея съображения.

Въззиваемата страна не изпраща представител.

Софийски районен съд счита, че жалбата е процесуално допустима, доколкото е подадена в законоустановения срок от процесуално легитимирана страна и срещу акт, подлежащ на съдебен контрол. След като обсъди доводите в жалбата, в контекста на събраните по делото доказателства и след като в съответствие с разпоредбите на чл. 84 ЗАНН, вр. чл. 314 НПК провери изцяло правилността на атакуваното наказателно постановление, съдът констатира, че не са налице основания за неговата отмяна или изменение. Съображенията на съда за това са следните:

Въз основа на събраните по делото доказателства съдът приема следната фактическа обстановка:

На 01.08.2020 г., около 17. 04 часа, ВЛ. СТ. М. паркирал лек автомобил марка ****, модел **** с рег. № ***** в гр. София, на ул. „Гечкенли“ след бул. „Евлоги и Христо Георгиеви“ към ул. „Любен Каравелов“ на място, определено за хора с трайни увреждания,

обозначено с пътни знаци В28, "Д21" и табела "Т17" без да има право за това. В лекия автомобил се намирала неговата майка, свидетелката Е.М., която била с ТЕЛК, издаден от „Столична община“ – район „Красно село“ и притежавала стикер за инвалид, издаден през 2019 г., изтичащ през 2022 г.

Порцесният автомобил бил репатриран по разпореждане на К***** – полицаи в Сектор „Общинска полиция“ при отдел „Охранителна полиция“ - СДВР

На основание изготвената от К***** докладна записка и снимков материал св. М, Я. съставил АУАН № 14 1456/01.08.2020 г. срещу ВЛ. СТ. М. за извършено от последния административно нарушение по чл. 98, ал. 2, т. 4 ЗДвП. Последният получил лично съставения АУАН.

Въз основа на така съставения АУАН било издадено наказателно постановление № СОА20-РД11-2597/24.08.2020 г. от заместник-кмета на Столична община, с което за описаното в АУАН административно нарушение на ВЛ. СТ. М. било наложено административно наказание "глоба" в размер на 200 лева.

НП било връчено лично на нарушителя К. на 08.09.2020 г., който в законоустановения 7-дневен срок (на 14.09.2020 г.) подал жалба срещу същото, която инициирала настоящото производство.

Така изложената фактическа обстановка се установява по безспорен начин от събраните по делото доказателства и доказателствени средства, а именно: показанията на свидетелите М.Я. и Е.М.; справка от Столична община, ведно със схема на организация на движението на процесния пътен участък; докладна записка; Заповед № СОА20-РД09-1060/13.01.2020 г. на кмета на Столична община и Заповед № СОА19-РД09-11/04.01.2019 г. на кмета на Столична община.

Настоящият съдебен състав счита, че възприетата от съда фактическа обстановка е безспорно доказана от събраните по делото доказателства, приобщени от съда към доказателствената съвкупност по делото. В този смисъл основно доказателствено средство се явяват показанията на св. М***** Я., служител на сектор "Общинска полиция"-СДВР, който е съставил процесния АУАН въз основа на изготвената от колегата му докладна записка и приложен към нея снимков материал. Именно от приложената по делото докладна записка и снимков материал (л. 11; л. 19-21 от делото) се установява точното местоположение на паркирания от жалбоподателя лек автомобил. Видно от снимковия материал, лек автомобил марка „***“, модел 999 с рег. № ***** е паркиран след поставения пътен знак "Д21", обозначаващ място за паркиране на пътни превозни средства, обслужващи хора с увреждания. Видно от същите снимки, под пътен знак "Д21" е поставена табела "Т17" с указание, че пътен знак "Д21" има действие за едно места след мястото на поставянето му. В настоящия случай л. а. "****" е паркиран от жалбоподателя на мястото след знака, което съгласно поставените пътни знаци е предназначено за паркиране на превозни средства, обслужващи хора с увреждания. В случая жалбоподателят не е имал право да паркира на посоченото място.

Съдът кредитира и показанията на свидетеля Е.М. – майка на жалбоподателя, доколкото същата е била заедно със сина по време на процесния случай и от същите се установява, че същата била с ТЕЛК, издаден от „Столична община“ – район „Красно село“ и притежавала стикер за инвалид, издаден през 2019 г., изтичащ през 2022 г.

Съдът кредитира изцяло приложените към административно-наказателната преписка и в хода на съдебното производство писмени доказателства, приети от съда по реда на чл. 283 НПК.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Преди съдът да направи проверка на материалната законосъобразност на обжалваното наказателно постановление, същият дължи проверка дали съставените АУАН и НП

отговарят на процесуалните изисквания на закона. В този смисъл следва да се отбележи, че процесният АУАН и обжалваното НП са издадени от материално компетентни лица по смисъла на закона, доколкото по делото са приложени документи, удостоверяващи компетентността им – Заповед № СОА20-РД09-1060/13.01.2020 г. и Заповед № СОА19-РД09-11/04.01.2019 г., и двете издадени от кмета на Столична община. Съгласно разпоредбата на чл. 189, ал. 1 ЗДвП актовете за установяване на нарушения по ЗДвП се съставят от длъжностни лица от службите за контрол, предвидени в ЗДвП. Съгласно разпоредбата на чл. 167, ал. 2, т. 1 ЗДвП службите за контрол, определени от кметовете на общините "контролират в населените места изправността и състоянието на пътната настилка, пътните съоръжения, пътната маркировка, средствата за организация и регулиране, както и спазването на правилата за паркиране от водачите на пътни превозни средства, на правилата за движение от пешеходците, на правилата за движение от водачите на индивидуални електрически превозни средства, движещи се по велосипедна инфраструктура и на правилното използване на алармените инсталации, монтирани в пътни превозни средства за тяхната охрана". В този смисъл, съгласно разпоредбите на чл. 189, ал. 1, вр. чл. 167, ал. 2 ЗДвП е предвидена компетентност на оправомощените от кмета на Столична община служители от служби за контрол по ЗДвП да съставят АУАН за извършване на процесното нарушение, свързано с неправилно паркиране на територията на Столична община. От приложената по делото Заповед № СОА19-РД09-11/04.01.2019 г. на кмета на Столична община се установява, че съгласно чл. 167, ал. 2 и чл. 189, ал. 1 ЗДвП звено "Общинска полиция"-СДВР е определено да осъществява контрол по ЗДвП на територията на Столична община, чиито служители са изрично оправомощени да съставят АУАН за извършени нарушения по ЗДвП. Доколкото св. М. Я, който е съставил процесния АУАН, е служител на сектор "Общинска полиция" към СДВР, то последният се явява компетентен да състави процесния АУАН.

Съгласно разпоредбата на чл. 189, ал. 12 ЗДвП наказателните постановления се издават от министъра на вътрешните работи, от министъра на отбраната, от министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията и от кметовете на общините или от определени от тях длъжностни лица съобразно тяхната компетентност. От приложената по делото Заповед № СОА20-РД09-1060/13.01.2020 г. на кмета на Столична община е видно, че последният е оправомощил заместник-кмета на Столична община К***** да издава наказателни постановления за съставени АУАН за извършени административни нарушения по ЗДвП. С оглед на това обжалваното НП също е издадено от компетентен орган.

Същевременно, АУАН и НП са издадени в съответни с разпоредбата на чл. 34, ал. 1 и ал. 3 ЗАНН давностни срокове, като съдържат всички задължителни реквизити, посочени в разпоредбите на чл. 42 ЗАНН и чл. 57, ал. 1 ЗАНН. Липсва противоречие или неяснота в съдържанието им.

При проверка правилното приложение на материалния закон съдът счита, че описаното в обжалваното наказателно постановление и извършено от ВЛ. СТ. М. деяние съдържа всички признаци от обективния и субективния състав на описаното в разпоредбата на чл. 98, ал. 2, т. 4 от ЗДвП административно нарушение.

От обективна страна се установи, че ВЛ. СТ. М. е паркирал на 01.08.2020 г., около 17,04 часа, л. а. марка ***, модел "****" с рег. № ***** на място, определено за паркиране на ППС, обслужващи хора с трайни увреждания, находящо се в гр. София, ул. „***, след бул. „Е*****“ към ул. „****“.

В случая жалбоподателят е осъществил състава на вмененото му нарушение по чл. 98, ал. 2, т. 4 ЗДвП, доколкото е паркирал на място за ППС, предназначено за паркиране на хора с трайни увреждания без да има право за това. В случая е налице неправомерно паркиране на място, обозначено за ППС, превозващи хора с увреждания по смисъла на § 1, т. 8, б. "а" от ДР на НОДТСО. По този начин последният е осъществил състава на вмененото му

административно нарушение по чл. 98, ал. 2, т. 4 ЗДвП.

Административното нарушение е извършено при форма на вина несъзнавана непредпазливост от страна на ВЛ. СТ. М., доколкото последният не е съзнавал общественоопасния характер на деянието си, но е могъл и е бил длъжен да предвиди осъществяването му като съобрази поставените пътни знаци.

Съдът намира за неоснователно възражението на жалбоподателя, ч е процесното паркомясто не е било обозначено с хоризонтална пътна маркировка. Действително, съгласно разпоредбата на чл. 99, ал. 2 ЗДвП местата за паркиране се обозначават с пътни знаци, пътна маркировка и надписи, чрез които на водача се указват условията за паркиране. В настоящия случай, макар и да не е налице хоризонтална пътна маркировка, е налице вертикална такава – поставени пътни знаци "Д21" и табела "Т17", които недвусмислено са указвали броя на паркоместата, които са предназначени за паркиране на хора с увреждания. Съгласно разпоредбата на чл. 6, т. 1 ЗДвП участниците в движението са длъжни да съобразяват своето поведение със сигналите на длъжностните лица, упълномощени да регулират или да контролират движението по пътищата, както и със светлинните сигнали, с пътните знаци и с пътната маркировка. Същевременно, съгласно нормата на чл. 7, ал. 3 ЗДвП, когато има несъответствие между пътните знаци и маркировката на пътя, участниците в движението са длъжни да се съобразяват с пътните знаци. С оглед на това, независимо от липсата на поставена хоризонтална маркировка, жалбоподателят М. е следвало да съобрази поставения пътен знак "Д21" и табела "Т17" и да не паркира на посоченото място, доколкото не е имал право на това.

В същото време съдът намира, че в случая е приложима разпоредбата на чл. 28 от ЗАНН, доколкото видно от показанията на свидетеля Е.М., същата е разполагала с валиден стикер за инвалид, като единствената причина същият да не е поставен на процесното МПС е била, че свидетелката и жалбоподателят не са възприели съответна маркировка на пътното платно. С оглед изложеното и като съобрази, че деянието и деецът не се характеризират с висока обществена опасност, съдът намира, че атакуваното наказателно постановление следва да бъде отменено, доколкото случаят е маловажен.

Поради изложените съображения съдът намира, че обжалваното наказателно постановление е незаконосъобразно и следва да бъде изцяло отменено.

Така мотивиран и на основание чл. 63, ал. 1 ЗАНН, Софийски районен съд

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № СОА20-РД-11-2597 от 24.08.2020 г. на зам. кмет на СО, с което на ВЛ. СТ. М. , ЕГН *****, с адрес: гр. С***** е наложено наказание глоба в размер на 200 лева за извършено административно нарушение по чл. 98, ал. 2, т. 4 от ЗДвП.

Решението подлежи на касационно обжалване в 14 - дневен срок от съобщаването му на страните пред Административен съд – София град.

Съдия при Софийски районен съд: _____